

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

IMMANUEL OF ROME AND OTHER POETS ON THE JEWISH CREED

BY HARTWIG HIRSCHFELD, Jews' College.

ZUNZ in his *Literaturgeschichte der synagogalen Poesie* (p. 507) states that the author of the *Yigdal* hymn appears to have made use of some expressions contained in a similar poem by Immanuel of Rome. Through the influence of Luzzatto it has become customary to attribute the authorship of the *Yigdal* to a certain Daniel b. Judah Dayyān, and Zunz agreed to this without further criticism. As I have shown elsewhere,¹ Luzzatto's authority only speaks of the arrangement of the *Yigdal* (in the Prayer Book), but says nothing about its composition. The literary relation between the two poems is this that Daniel did not make use of expressions found in the other poem, but borrowed so largely that he laid himself open to the charge of unabashed plagiarism. I, therefore, came to the conclusion that not Daniel, but Immanuel himself is the author of the *Yigdal*. His name is interwoven in the larger poem (line 12), but the smaller one offered so little scope for a similar insertion that he succeeded only with the sacrifice of one letter (לַעֲמֹ אֵל, 1. 8).

The *Yigdal* represents one of history's little ironies. If we consider the ill repute in which Immanuel was held by many of his contemporaries, and how he shocked the

¹ *Curiosities of Jewish Literature*, p. 14.

feelings of pious Rabbis by the levity of his verses, we must marvel at the unrivalled popularity gained by the *Yigdal*. It is but an abstract from his larger poem, intended to condense the Thirteen Articles in a metrical ode of as many lines. Whether the author composed it with any liturgical intentions, or as a mere exhibition of his skill is uncertain. The fact that he left about a dozen liturgical poems is sufficient evidence to show that his muse was not entirely given to frivolity.² In the colophon the copyist of the poem, a certain Benjamin Kohen, pupil of Moses Zakuth, styles him 'the righteous and wise', titles which he scarcely would have given him, had he shared the severe opinion of earlier generations. Moreover the fact that the poem, as reproduced hereinafter, is taken from a volume containing prayers, shows that the copyist was convinced of its liturgical character.

I. The poem in question is taken from a MS. of the Montefiore Collection³ dating from the seventeenth century, and probably written in Leghorn. The first nineteen lines contain the introduction. Line 8 reproduces, in poetic form, the verse Prov. 25. 11, which is quoted in the Introduction to Maimonides' *Mōrēh*. Line 10 gives the number (72) of the lines of the poem, and the name of the poet is to be found in line 12. The metre is *two*

² Perhaps it was for this reason that the author inserted what was originally an independent poetical production in his *Maḥberot*. Proof of its independent existence lies in the fact that it was copied separately. The prefatory words given to it in the *Maḥberot* show that it is but slightly connected with the bulk of the chapter, and was probably put there for want of a better place. The following reproduction is necessary not only to bring out clearly its relation to the *Yigdal*, but chiefly for the numerous variations from the printed text.

³ See my *Descriptive Catalogue*, No. 253, j, a correct 'poem' for 'Riddles'.

tenū'ōt, yātēd, two tenū'ōt, yātēd, two tenū'ōt in each half-line.⁴ The passages which occur in the *Yigdal* are, in the following reproduction, overlined.

II. With a subject so popular as the Maimonidian Articles of Creed it is not to be wondered at that Immanuel's work soon found imitators. The following collection on the same subject neither claims completeness, nor has it in every instance been possible to establish the identity of the poet. The first in the list is Judah b. Solomon b. Nathan. His name is mentioned by Zunz (p. 509) who seems to have been in possession of a copy of his poem. Another copy I found in a MS. Prayer Book of the Spanish rite, dating from the middle of the fifteenth century.⁵ The poem consists of thirteen lines. The first two, being introductory, state that the teachings of the poem are binding upon each Israelite. Its direct dependence on the *Mōrēh* is made clear by line 8, which speaks of the four crowns placed on the head of Moses, distinguishing him from other prophets.⁶ The concluding line again asserts that only he who believes in these articles can claim the name of Jew. The metre is *yātēd, two tenū'ōt, yātēd, two tenū'ōt, yātēd, tenū'ah*.

III. The next two poems bear the common name of Joseph, but it is as yet impossible to ascertain whether the authors were two different persons or not. The one consists of sixteen lines with an epilogue of two lines containing

⁴ Corresponding to the Arabic *kāmīl*, the last foot being shortened.

⁵ Belonging to Jews' College, London. I take this opportunity of stating that the late Dr. Neubauer's *Catalogue of the Hebrew MSS. in the Jews' College, London*, Oxford, 1886, does not refer to the above institution, but to the Beth Hamidrash, Mulberry Street, E.

⁶ See Munk, *Le Guide*, II, p. 277, where all further references are to be found.

the name of the author.⁷ The poem is not mentioned by Zunz, nor was I able to find any trace of it elsewhere. Its distinguishing feature lies in the fact that each line begins with the word אמונת. The lines 1, 15, and 16 are of general religious character, so that each of the remaining ones contains one article of belief. The four crowns of Moses are alluded to in line 8. The metre is the same as in No. II, but the epilogue is written in *two tenū'ōt, yātēd, two tenū'ōt, yātēd, three tenū'ōt*, the first hemistich being somewhat irregular. The last three words form a free reproduction of the passage Ps. 81. 6, but the last word must be read, according to the metre, שמי. Since Joseph is the name of the compiler of the MS. from which it is borrowed, we might conjecture him to be also the author of the poem.

IV. The second poem handed down under the name of Joseph is taken from Cod. Brit. Mus. Add. fol. 981°, and is mentioned by Zunz (p. 569). It consists of *twenty-seven* lines. It seems to be an enlarged recension of the *Yigdal*, from which it borrowed not only the rhyme but also several phrases, e.g. קדמון לכל נוצר (l. 5), צופה ומביט (l. 9), נאמן בכל ביתו (l. 10), תורת אמת נתן (l. 11), עם סגולתו (l. 13). The metre is *two tenū'ōt, yātēd, two tenū'ōt* in each hemistich.⁸

V. The next poem is by an unknown author, and is not mentioned by Zunz. It consists of *twenty-six* lines. Line 14 speaks of Moses' fourfold eminence over all other prophets. The metre is *two tenū'ōt, yātēd*, three times in the first hemistich, whilst in the second the last foot consists of *three tenū'ōt*.

VI. Yekuthiel b. Moses of Rome is the author of

⁷ The name is also alluded to in line 15.

⁸ Corresponding to Arabic *basīf*.

a liturgical work, entitled ספר התרי"ד. It contains an elaborate poem on the Creed, consisting of *sixteen* lines, probably by the same author. The first two lines are introductory, whilst the last one forms an epilogue. Each line, containing one article of belief, is broken up into four parts, the first three of which have an internal rhyme, whilst the last ones have the general rhyme. The metre is *yātēd*, *four tenūōt* for each quarter. The contents of each line are further indicated by a cue attached to it on the margin. The 'four lights' of Moses are mentioned in line 9. The poem is not mentioned by Zunz.

VII. An attempt to condense the *Yigdal* into two lines of the same metre as the complete poem is to be found in Cod. Montefiore 318. This little poem resembles in several respects one communicated by Zunz, p. 506.

VIII. Another couplet of the same contents is attached to No. IV, but the text is in such an unsatisfactory condition that its poetic form cannot be ascertained.

IX. A רהוטא⁹ combining the thirteen divine attributes with the thirteen articles of the Creed was composed by Aḳība b. Judah, who was probably a native of North Africa. This Piyyuṭ is of thoroughly liturgical character. It has no metre, but each paragraph is divided into four rhyming sections.

In the following reproduction the passages alluding to the divine attributes are marked by dots, whilst those containing the articles are overlined.

Zunz (p. 539) quotes the first and last hemistichs of a poem of five strophes on the Creed, which he attributes to a certain Abraham.

Still to be mentioned is a poem on the Creed by Meir

⁹ Zunz, p. 68.

al Dubbi, which is printed at the end of his philosophical work שבילי האמונה. In the MS. Montefiore 48 (fol. 5 v°) the same poem is attributed to Joseph Chiquitilla (נאקטילא), but this is evidently due to an error of the copyist.

I

Cod. Montef. H. 29, fol. 83 v°.

חרון מיוקד על הי"ג עיקרים

אפתח בכינור על עלומות שיר	אשים יסוד הדת רפידתו
בנוי לתלפיות בטורי בין	על הררי קודש יסודתו
גלגל תבונות רום ברוב דעה	דולך וסובב על נקודתו
בו כוכבי חכמה יאירון על	תשבץ תבונתו וחידתו
5 אחבוש לראשו מגבעות שכל	סוד הָאֱמוֹן חשב אפודתו
אשים סביבו תוכחות מוסר	אף יָרֵךְ זָהָב שֶׁכָּל למסגרתו
בו האמונה תהיה שורה	רחן והצדק גדולתו
על אפניו דבור ורפוחי	זהב סגורים הם במשכיתו
יחיו לריחו שוכני עפר	עת יזלו בשמי ערגתו
10 טוריו שנים הם [על-]שבעים	על רצפת כבוד מנותתו
בו מוסדות הדת שלש עשרה	הנם יצוקים עם יצוקתו
אחליי ותחנוניי ידוי עֵמֶ	נֹאֶל ורוחו באריגתו
קרבו פתאים לְחִמּוֹ לְחִמּוֹ	התבוננו שירי ותוכחתו
השיר יהי לבם כליל התק	דש חג ושמחת לב כשמחתו
15 כי מוצאו הוא ימצאם חיים	אף חוטאיו חומם יחידתו
עמו רחלָא עצה ותושיה	בו תוכחות חיים להורותו
תרתי בלבי לחקור סוד אל	אתבוננה העם גבורתו
עד כי אשר באתי למקדשו	אשכיל ואבינם לאחרייתו
ואחשבה ואדעה כי הוא	עלת מציאות כל וסברתו
20 נמצא אבל לא מזמן מוגבל	רוכב שמי קדם בגאותו
מי בשחקים יערוך אליו	ידמה לשם קדשו ותפארתו

כי לא יהי נצרך לזולתו
 אם נחשוב בטול מציאותו
 זה המציאות מתבוננתו
 חסרון בצד מה משלימותו
 מי יעמוד על סוד אמתו
 תחתיו פרטים באגודתו
 הוא לחלקים בחלקו
 אכן מיוחד הוא באחדותו
 הם תארים מורים פעולתו
 ראשון ואין ראשית לראשיתו
 אם נעריכו לקדמותו
 שופט יצוריו באדונותו
 מתפעלים סרים למשמעתו
 הם לעבוד איש איש עבודתו
 אכן רצונו עם גזרתו
 ימרה רצון קונו ומצורתו
 סוער יצוריו באלוהותו
 לא יעזוב אותם לגבורתו
 ישיב לאיש רשע כרשעתו
 שפע נבואת עם סגולתו
 משה נביאו נאמן ביתו
 גם אחריו לא קם כמעלתו
 מלאך ואמצעי נבואתו
 אל פה ומביט את תמונתו
 רק בחלום ליל לחלשותו
 יתבטלו חושיו בשנתו
 יומם והוא עומד בעמדתו
 לבו וירופף לחדרתו
 עליו והוא נצב בחזקתו

נקרא שמו שדי ומסרפק
 יבטל מציאות כל אשר נמצא
 אם יעלה על לב אנוש בטול
 לא נאמין עם זה ולא יושכל²⁵
 אחד ויחודו מאד נעלם
 אחד ולא המין אשר יכלול
 אחד ולא בנוף אשר נחלק
 לא גוף ולא כח בתוך הגוף
 כל תארים תמצא יתואר בם³⁰
 קדמון ואין נמצא בקדמותו
 לא נמצא מצוי בשם קדמון
 אדון לכל נמצא אשר המציא
 כל המצעים מלבדו הם
 חשים ומוגבלים ומוכרחים³⁵
 רשיון וחפץ לא יהי בהם
 לכן אשר יפנה לזולתו
 צופה ויודע סתרינו
 ארץ ושמים וצבאותם
 גומל לאיש צדיק כצדקתו⁴⁰
 הכין ופעל וזרי חכמה
 השקיף באור שכל וזרח על
 נביא כמשה לא קדמו
 אם יהיה נביא תהי על יד
 אכן נבואת המחוקק פה⁴⁵
 נביא נבואה לא תבואה
 או בהקיצו אם יהי נביא
 אכן נבואת נאמן בית
 כל איש יהי נביא אזי יחם
 אכן נבואת נאמן בית⁵⁰

כל הנביאים נבאים המה
 אכן נבואת המחוקק היא
 תורת אמת היתה כמו פיהו
 תורה אשר היא תעמוד נצח
 55 ובבוא לקץ ימין משיחנו
 שפה ברורה יהפוך אל עם
 ישתחוו אף יקרו עמים
 ישיב נוה צדק והר קודש
 יציץ ופרח יעקב עברו
 60 אל תראו הלכי קדורנית
 שובו לבצרון אסירי ה
 ולכו חזו בין עובדי אל חי
 יום יהיו זדים וכל עושי
 יהיו כקש וכמוץ ליום הבא
 65 יזרח אליכם אז יריאי אל
 יגדל וישתבח אדון עולם
 הצור נצחנו נעימותו
 יום נכספו לבורת להגדילו
 תשוב תהלת הלשונות אז
 70 ובעת אשר ישתדלו לבורת
 תשוב ידיעתם אלי סכלות
 לכן בשירי אשמרה אל פי
 פועלת הצדיק החכם עמנואל ב"ר שלמה מרומא

ברצון אלהים* חי ודברתו
 תמיד בכל עתים וברצותו
 וברית אלהים היתה איתו
 וברית לעד עולם עמידתו
 לא יחליף דת אל ואמרתו
 לא ידעו אל חי וסוד דתו
 אז להדום רגלי שבינתו
 ציון כליל יופי לקדמתו
 יחיו ויקמו נבלתו
 השומרים חוקיו ומשמרתו
 תקוה מחכי קץ גאולתו
 ובין אשר לא יעבור אורו
 רשעה הדופים אז בעברתו
 ותלחמם אשו ולפנתו
 שמש צדקה אור ישועתו
 ברוך עדי עד שם קדושתו
 הנעלם סודו ועצמותו
 ולרוממו איש איש כברכתו
 ליאות וקצור מגדולתו
 לחקור יסוד סודו ומהותו
 תקצר ידיהם מידיעתו
 מחסום ודומיה תהלתו

II

(Cod. Jew. Coll.) Poem on the Thirteen Articles of Creed
by Judah b. Solomon b. Nathan.

שלשה עשר עקרים

אגודה זו ואלו הקשרים	אשר מפז ומוזהב יקרים
לחבר אחלי יעקב ומשכן	בני עליון וישראל חברים
תחלתם לדעה כי אלהים	מציאותו מקור כל היצורים
והוא אחד ולא נשאר אחדים	ולא גשם ולא בעל תארים
5 וקדם כל ברואים הוא לברו	ואליו העבודה לא לזרים
קדושים נבאו מהוד כבודו	ועל כלם בנו עמרם להרים
באין מלאך ולא שרף וחשמל	ומהקין בלא בטול יצורים
בלא בר נכנס תמיד ועם זה	הבי נכתר בארבעה כתרים
ומפי עליון תורה נרונה	ורק משה כמשיב הדברים
10 והיא לעד באין חלוק ושנוי	ווידע אל גלויים גם סתרים
ועל כל מעשה יש דין וחשבון	ובן דוד יקבץ רפזורים
ולפיתים תתן אחרי מות	ורשובנה נשמות לפגרים
וחמאמין באלה איש יהודי	ושמו(ש) יזהיר כוזהר המאורים*

תמו שלשה עשר עקרים

ושמשו יעריב זהר מאורים * Zunz

III

Cod. Montef. H. 48, fol. 1 v°.

אמונתי בלבך שים וחשיג	בגן עדן אכול בפרי מגדיו
אמונתי באל נמצא וממציא	לכל עלול ועלח בלעדיו
אמונתי באחדותו פשוטה	ולא אחד כמספר לגרודיו
אמונתי אשר לא לו יתואר	כתואר גוף ולא ממעמדיו
5 אמונתי בקדמותו ונצחו	ושמים ותבל הם מעידיו

אמונתו אשר ראוי לעבדו	מגמת כל יצור אליו ועדיו
אמונתו בהשפיעו נביאיו	והוא נגלה בחזון לחסידיו
אמונתו בבן עמרם בחירו	בארבע נברל על כל ידידיו
אמונתו בדת האל וחוקו	בדור סיני נרצנו אל עבדיו
אמונתו אשר לעד יקויים ¹⁰	בלי שנוי בצד מכל צדדיו
אמונתו בהשגחתו בראיו	ודעתו רז בני אדם וסודיו
אמונתו בגמלו טוב לעושה	והענישו למרשיעיו ומורדיו
אמונתו אשר מתים יחיה	לנוף ילביש בגדי יקר חמודיו
אמונתו אשר ישלח לערתו	בנו דוד לקבץ נפרדיו
אמונתו אלי מאמין יהוסף ¹⁵	ברכות די אלהים בחסידיו
אמונתו בעזרו יהיה אל	ומי יכונן מצעדיו

דרך ונתיב לתשועת נפשות שלש ועשר הם יסודות למו
פנת יסוד מאמין להשיג יוצא לזאת לעדות ביהוסף שמו

IV

Brit. Mus. Add. 18831, fol. 98 v°.

חרוזות נטויות על שלשה עשר עקרים

אתם בני עליון שונים באהבתו	התבוננו וראו נוחלים בתורתו
נמצא מחוייב יש סבת לכל מצוי	אפשר בעצמותו ראוי בעלתו
אחד לבדו לא כשאר אחדים הוא	כי אין אחדותו תאר למהותו
לא גוף ולא כח תוך גוף מציאותו	שכל גדלתו נברל כישותו
⁵ קדמון לכל נוצר לא סר ולא יסור	עולם וכל טובו ברא בחכמתו
הן זה אלהינו על כן נקוה לו	אך לא לזולתו לעבוד עבדתו
צופה ומביט על כל חי למינהו	אדם לפי שכלו יושגה למעלתו
בגמול ועונש כן תכל ויושביה	לחרת לאיש כפי דרכי מעלתו
יחול כבודו על נביא לבב חכמה	חופף עלי שכלו קו אור זריחתו
¹⁰ משה בחירו אב היה לכל נביא	מבחר עבדיו הוא נאמן בכל ביתו
תורת אמת נתן על יד מחוקק בה	חקים ומשפטים אל עם סגולתו

היא חק לישראל נכון לבל יוסיף
 גואל ימרחר אל עמו ויצמיח
 נאמן להחיות ישן בארמרו
 15 משה בנו מימון מצא בטוב טעם
 אלה שלש עשרה שרשי אמונת עם
 הנה אני יוסף אלי אקדם(?) במ

גם אין להמיר מי מביא תמורתו
 צמח לקץ ימים תהיה גאולתו
 צדיק אשר חי הוא נקרא במיתתו
 אותם לבל עברי להיות יסודתו
 קדוש אשר סוגל ביקר אמונתו
 תמיד ואראה אור עם ישועתו

V

Cod. Montef. H. 101, fol. 60 r°.

כאן מתחילין הי"ג עקרים

תרע אמת נמצא ועלת אל מצי
 אם נמצא בלתו יהי אֵין וכל
 בעוז כבוד זכרו יהי נמצא לבד
 יחיד ואין נמצא כאחדותו במין
 5 גם לא בפשוט ובמשג מחשב
 מדות באות רחקו אמת מנהו מאד
 קרמון וכל בלתו מחודש יהיה לאת
 גלגל שכליים והיסודות אמת
 על פי יי כל פעולתם בכן
 10 נמצא במין האנוש נפשות קבלו
 ידבק אלי פועל ושפע נכבד
 אל מי תדמו מחזה עֵנן והוא
 יביט תמונת צור במחזה זך ופה
 מבחר יצירת האנושי הוא באין
 15 גשמו בלי נמנע* תבונת שכלו
 כל אמרות [ה]אל צרופות משמי
 האומרים אות זה לחנם נכתב
 אחת בלי מגיע ותוספת אין
 עיני אלהים הם פקוחות על נתיב

אות יעמוד לעד והמה עוברים
 גלגל יהי נעדר ימושון הרים
 תועפות יכולת לא באין מחקרים
 בסוף ובמורכב הכי נעדרים
 ימין יפקדו כמו מסערים
 אם הם בעינים או יהיו כמקרים
 לו נאוו מהלל והוד כל שירים
 חפצם רצון האל ואל לאשרים
 לו נאוו לעבוד לבל היצורים
 צורות מאוד שכל ברעת זוהרים
 יפרץ נבואות מחזה לנברים
 אדון ואב על כל בשם אל דוברים
 אל פה ידבר בו דברים ברים
 מסך והשיג מעלת הוד עירים
 על כל נביאים ראש בארבע הרים
 שחק אמת נתנו בקול ודברים
 את פושעים נמנה ואת הכופרים
 דת נשתוו נתנה בטורים
 דרכי בני אדם צעדיו סופרים

20 ישיב בצדקתו לצדיק בצרור חיים צרור נפשו לדורי דורים
 אם ימרה פיהו יקלעהו בכף קלע וכל אויביו וביקר כרים
 אם יתמהמה משיח אל חכה ולו יקתה לאום נפזרים
 כל שוכני עפר הלא יקיצו וי רננו בעת פתחו אלי מקברים
 שרשי אמת אלה בלבך תטעי יבחנו בהם עדת העברים
 25 מדות שלש עשרה למולם זכרי כמה פחודיהם כמו עקרים
 שימי מסלות אל בלבך לך יהו סלה ותעלה בו לעיר גבורים
 אם יחסר אחת אשר בו תטעי תחשבי מכת עדת הנכרים

* MS. ומנע.

VI

B. M. Harley 5686, fol. 150 r°.

זהו השיר מרכבת המשנה ליסודי התורה ימוזים במחברת הטנא

משוך נא אל חסרך תנה לי מהודך וגל עיני עבדך בביאור עקרים אלו הם י"ג
 שלש עשרה הנם יסוד דת קנינם ושיר זה בעינם במספר נזכרים עקרים
 הלא עז גם עצה לא לאמת נמצא והמציא כל יוצא בדרכי הישרים נמצא
 מאד ייחוד נעלם למלך העולם באחד אל עולם אלהי העברים אחד
 5 בלא גוף או דמיון לשם רום לו חביון וכצויו עליון פעולותיו מורים בלי גוף
 לכל נברא קדמון בטרם כל המון וחכמה לו אמון בראש כל נוצרים קדמון
 לצורות רום אדון וגלגלים ידון ואת אנשי מדון למשמעתו סרים אדון
 נבואות הבאות לרואי המראות להמציא ישועות בחיריו אל הרים נביא
 ואולם בן עמרם עלי נביא הורם בשביל משה רם בארבעה אורים משה
 10 ועל ידי דתו נתנה בבריתו לאום סגולתו לאשר העברים תורה v^o
 ואין שני צורה אלי זאת התורה ערוכה ומסורה לדורי כל דורים בלי חלוק
 סתרינו צופה בחזק וברפד שבורי לב רופא לחזקו נעצרים צופה
 לצדיק טוב גומל כאב לבן חומל ורשע רע עמל יהושלך אל ורים יודע
 לעמו ישלח אל משיחנו גואל נפוצות ישראל יקבץ נפזרים משיח
 15 יחיה ארץ מיתיו ישני עפרותיו מחכי אמרותיו ויחיו נגזרים חיים
 ועל כל נודה אל לנפשנו גואל אלהי ישראל יפאר לדורים ע"ה

VII

Cod. Montef. 318, fol. 102 v°.

נמצא באחד אין צורה לקדמותו אעבוד ובנבואת משה ותורתו
נצחית ומשנית הפקיד למשיח עת יחליף כח הנוף ונשמרתו

VIII

B. M. Add. 18831, fol. 98 v°.

מִצָּא נברל אחד ומקדים נביא למשה עבדהו
בתורה הנצחית גמולו רשגיתו וינאל חייהו

IX

Cod. Montef. H. 145, fol. 47 v°.

רהוטה מיוסדת על דרך י"ג מרות וי"ג עקרים שכתב הרמב"ם ז"ל
ובנאה ר' עקיבא ו' אלסך נר"ו בר יהודה נ"ע
אתה יי אלהי ארוממך אהללך במושב זקנים יי. נמצא מציאות שלמה לעין כל עיני.
הלא דבריו באש להמוני בסיני. אנכי אנכי יי
נאור אחד מאין שני אחדות שלימה בלי כחד יי. לא כאחד כללי ופרטי ומורכב אל יחד.
על כן נזכיר שמך יחוד חי העולמים יחד. יי אלהינו יי אחד
יוצר כל צורה ותבנית מכל שוכן אריאל. אלי גשם ודמות ושכוי לא ישינו פודה וגואל.
ראו עתה כי גדול בקרבנו וקדוש ישראל. ואל מי תדמיון אל
יושבי שמי קדם זָכְרָנו בזכרון עמך. רְחוּם, קדמון לכל אתה ושנותיך לא יתמו וימך.
מעונה אלהי קדם מעולם הוא שמך. מהר יקדמונו רחמיך.
עברו את יי א' בשמחה אלהי ישעינו. חֲזֹן יחוננו ויברכנו ולא נפרוש לאל זר כפינו.
על דבר כבוד שם מלכנו חלו נא פני אל ויחננו
קרוב לכל קוראיו במראה תתועד לגביאיך וציריך. אֲרִיך אֲפִים רשעים כא מרתך.
הארץ קצץ אז דברת בחזון לחסידך. בסכותך עליהם כפך מנשמת רוח אפך.
במראה ולא בחידות יי נראה למשה בהילו. וְרַב חֶסֶד הפלא לו חסד כי לא מלבו אך נתן צדק

לפעלו. א"כ לנביאים נאמן הוא בכל ביתו ובהיכלו. כי הפליא יי חכדו לו
 בר לבב פרח מימינך אש דת אמת ליעקב תתן נחל היום רת עניו
 רועהו. השיג בנבואה כאשר ידבר איש אל רעהו. תורת אמת היתה בפיהו
 יה לנצח תורה תמימה הנחלתני במקהלות נוצר חכד לאלפים תצור שלום לי.
 בן דברת לממשלות לפני ירח דור דורים חסדי חוקות לאלפים לאוהבי ולשומרי
 מצותי

האל ממכון שבתו משיגה את כל יושבי נשיה. נושא עון סלח נא לעוני לך דומיה. תהלה
 עיניך פקוחות לתת לאיש כדרכיו ומי יעמוד וחיה. אם עונות תשמר יה
 ומלך יי חסיד אל תנמולות לטובם ולרעים. ופשע תחמול לא לאוהביך ונחל
 ערניך תשקם בך נושעים. ונפשו[ת] אויביך יכרתון ואש תוקד בעדת מרעים בפגרי
 האנשים הפושעים

אגלי אמרים אצמיה קרן לדור אמ' יי הן אמונתך וחטאה אל תזכור.
 ערכתי נר למשיחי אף עזרתך חכי לו כי בא יבוא מחיתי כעב פשעיך
 אף תמכתך ובענן חטאתיך שובה. אלי כי גאלתיך
 הן צר(?) נצב להב יי לקץ עת יבין כסאו בשמים. ונקה ינקה מעון
 יחיו מתי נבלתי יקומון יחיינו מיומים. יקומון ונחיה לפניו אם
 נשכבה בין שפתים. יקום במקום קדש נקי כפים.